

paagjældende Commune paa et for Beboerne beleiligt Sted, efter forud ffeet Vefjendtgjørelse paa Kirkeftævne eller anden brugelig Maade.

Efterat denne Fortegnelse er fremlagt, kan Ingen mere medtages ved Eigningen og Anfættelsen ingen Forandring undergaae uden fom Følge af affagte Kjendelser eller afgivne ministerielle Refolutioner.

§ 17.

Fra den 1fte til den 22de Juli, begge Dage medregnede, kan enhver Skatteyder meddele Skattecommissiønen de Bemærkninger, fom han maatte have at gjøre ved fin Skatteanfættelse. Forlanger han denne forhøiet, tages hans Begjæring tilfølgge uden videre Underfølgelse; gaaer Begjæringen ud paa Nedsættelse, har Skattecommissiønen at overveie og bestemme, hvorvidt nogen faadan skal kunne finde Sted; og skal der, faafremt han ved fit Andragende om Nedsættelse har fremsat Duffet derom, gives ham Veltighed til mundtlig for Skattecommissiønen at fremføre de yderligere Forflaringer og Dplysninger, hvortil han maatte finde sig foranlediget.

Fremkommer en Klage efter den 22de Juli, maa intet Hensyn tages til den.

Har den skattepligtige Andrager ikke brugt Selvangivelse, kan han ikke erholde Nedsættelse, medmindre han godtgjør, at hans Skatteindtægt er sat idetmindste $\frac{1}{8}$ for høit.

Det skal være enhver Skatteyder tilladt inden den ovennævnte Frist skriftlig for Skattecommissiønen at fremsætte Besværing over Andres Anfættelse, naar den er støttet paa Dplysninger om factiske Forhold. Finder Skattecommissiønen de fremsatte Bemærkninger af den Veffaffenhed, at Urigtigheden af Vedkommendes Anfættelse derved er bragt til en høi Grad af Sandfynlighed, meddeleer den ham skriftlig Underretning om den fremkomne Anke med udtryffeligt Dpfordring til inden 14 Dage at fremkomme med de Indvendinger, han maatte have at gjøre derimod. Fremkommer han ikke inden denne Frist med faadanne Indvendinger, bliver hans Anfættelse at forhøie overeensstemmende med de meddeelte Dplysninger. Fremsetter han Indsigelse, afgjør Skattecommissiønen, om herefter de meddeelte Dplysninger kunne komme i Betragtning, og om altsaa Forhøielse skal finde Sted eller ikke. Voer Vedkommende udenfor Kongeriget og heller ikke i samme har nogen befjendt Fuldmægtig, hvem Underretning kan meddeles, afhænger det af Skattecommissiønen, om der skal tages Hensyn til de fremkomne Bemærkninger. De Vefflutninger, fom Skattecommissiønen maatte tage i Anledning af de med Hensyn til Andres Anfættelse fremkomne Besværinger, kunne kun paaanses af selve de Skattepligtige, hvis Anfættelse bliver forhøiet.

Det staaer fremdeles enhver Skatteyder frit for inden den i Begyndelsen af denne Paragraph nævnte Tidsfrist at paaallage almindelige formelle eller reelle Mangler, fom efter hans Formening have fundet Sted ved Skatteanfættelsen, og forfaavidt Klagen ikke tages tilfølgge af Skattecommissiønen, da at henstille til Afgjørelse af Finanzministeren for Kjøbstædernes Vedkommende og af Amtsraadet for Landets Vedkommende, om Anfættelsen skal underkastes Overfkattecommissiønenes Prøvelse.

Commissiønenes Bestemmelse i alle disse Tilfælde ffeer ved en Kjendelse, der skal være ledtaget af Grunde. Denne Kjendelse bliver at forkynde for Klageren eller den, hvis Indsigelser ikke ere tagne tilfølgge, og en Affkrift deraf at tilstille ham.

Alle til Skattecommissiønen indkomne Klager skulle være paaafjendte inden den 15de August.

§ 18.

Den 15de August tilstiller Skattecommissiønen for Landkredsene Amtsraadet efter en af Finanzministeriet nærmere foreffreven Form Indberetning i 2 Exemplarer om den foretagne Indtægtsanfættelse og om den samlede Skatteindtægt for alle de Skattepligtige i dens District. Amtsraadet udregner derefter den Procent, hvormed Skatten skal udredes af hele Skattefredsen.